

Naročnina mesečno
25 Din, za izo-
zemstvo 40 Din — ne-
deljska izdaja ce-
loletno 96 Din, za
izozemstvo 120 Din

Uredništvo je v
Kopitarjevi ul. 6/III

SCLOVENE

Telefoni uredništva: dnevna služba 2059 — nočna 2996, 2994 in 2050

Izhaja vsak dan zjutraj, razen ponedeljka in dneva po prazniku

Ček. račun: Ljub-
ljana št. 10.650 in
10.349 za inzerate;
Sarajevo št. 7563;
Zagreb št. 39.011,
Praga-Dunaj 24.797

Uprava: Kopitar-
jeva b. telefon 2992

Lira in italijansko gospodarstvo

Radi najnovejših ukrepov fašistične vlade za obrambo lire je gospodarski svet postal pozoren na italijansko valuto. Stalnost lire je bila že tako združena s fašističnim gospodarskim programom, da se fašistična vlada zaveda, da bi trajna oslabilost lire, ki bi imela za posledico razvrednotenje, silno škodila njenemu ugledu med priprostim ljudstvom. Dandanes smo že tako vajeni valutnih tresljajev in kriz, da nas vesti o deflaciji, inflaciji, razvrednotenju valut zadenejo le, kolikor gre za naše resnične gospodarske koristi, ki jih spravlja v igro naznanjena valutna izprememba; nikakor pa ne vežemo z določenim položajem valute tudi vrednosti celotnega političnega sistema. Valuta je samo merilo gospodarskih vrednot države, oziroma vsega naroda. Zato je to merilo lahko prav kratko — nizka valuta, a je narodno gospodarstvo pri vsem tem prav zdravo. To merilo je lahko tudi prav dolgo — visoka valuta, a narodno gospodarstvo kljub temu lahko temeljito šepa. Seveda ostane dejstvo, da vsaka valutna izprememba v katerikoli smeri vselej zadene določen stan, določeno pridobitno panogo, ki trpi, dokler se s pomočjo izven sebe ali z lastnimi žrtvami ne prilagodi novim razmeram.

Francoski, ki so ustali frank na dejanskem tečaju, kamor ga je spravila borza, in to precej izpod tečaja lire, so pokazali, da je zdravo gospodarstvo mogoče tudi z nižjo valuto; nasprotno je italijanska valutna politika dokazala, da visoka valuta nikakor ne ustvarja vselej zdravega gospodarstva. Danes tudi fašistični gospodarstveniki priznavajo, da je bila lira ustaljena previsoko; stabilizacija na previsokem tečaju je avtomatično dvignila cene italijanskih industrijskih izdelkov in s tem zmanjšala konkurenčno silo italijanske industrije na mednarodnem trgu. Niti z vsem birokratičnim aparatom, kakor ga more imeti v rokah edino diktatura, ni mogla fašistična vladavina pri svoji najboljši volji z neposrednim uravnavanjem cen in celo najemnim popraviti svoje prvotne napake, da je namreč ustalila liro na previsokem tečaju.

Nazaj ni bilo mogoče. Mussolini je v svojem govoru v Pesaru (avgusta 1926), ki ga fašistični letopisci kaj radi nazivajo »zgodovinskega«, slovesno naznanil ustaleitev lire; decembra naslednjega leta je svojo obljubo tudi izpolnil. To je bila bitka za liro, prav za prav zmogoslavlje, obdano s takšnim zunanjim bleskom, da se je moral tudi najbolj priprosti Italijan prepričati, da je bilo šele tedaj italijansko gospodarstvo rešeno in da je tedaj napočila nova doba gospodarskega procveta, in sicer prav na tem visokem tečaju lire. Govorniki so na shodih s ponosom primerjali tečaje lire in francoskega franka in ugotavljali, da je italijanska lira mnogo več vredna, kakor denar bogatega francoskega naroda; po novem tečaju je bilo treba namreč plačati 134.34 frankov za 100 lir.

Kako naj zdaj fašistična vlada stopi pred ponosnega Italijana in naj pred njim prizna, da je bilo njegovo napihovanje pred Francozom brez stvarne podlage? Dejstvo je, da fašistična vlada vztraja pri prvotnem sklepu, da ohrani zlato valuto in ne razvrednoti lire. To dokazuje tudi uvedba devizne zapore; njeni učinki se že čutijo, saj se je lira že nekoliko popravila, čeprav ni dosegla zlate paritete. (Kotacija v Parizu 129.60, pariteta 134.34.)

Nikdo ne odreka ital. finančnikom in gospodarstvenikom temeljitega tehničnega znanja. Vprašanje je seveda, v kolikšni meri ga lahko izrabljajo pod fašistično vladavino, ki ima določene politične smotre, ki so nad gospodarskimi; prav v tej podrejenosti gospodarskih interesov političnim, ki so menda predvsem mednarodnega značaja, je treba iskati vzroka organskega bolehanja italijan. gospodarstva. Že dr. Beneš je te dni govoril o gospodarski avtarkiji z militarističnim ozadjem. Tudi rimski protokol o gospodarskem sodelovanju Rima, Dunaja in Budimpešte ima predvsem politično ozadje in ne vpliva povoljno na italijanske trgovinske odnose z najbližjimi sosedi, katerih razvoj bi bil bolj v skladu z naravnim ustrojem italijanskega gospodarstva. Tako smo prišli do prve organske hibe v italijanskem gospodarstvu, to je velika pasivnost trgovinske bilance. Naj navedemo tudi nekaj števil iz prejšnjih let, ki se posebej kažejo, kako se je skrčil ves obseg italijanske zunanje trgovine:

Leto	Uvoz (v milj. lir)	Izvoz (v milj. lir)
1927	20.369	15.615
1928	21.920	14.559
1929	21.500	14.889
1930	17.347	12.119
1931	11.645	10.210
1932	8.268	6.812
1933	7.413	5.980
1934 (11 mes.)	6.879	4.694.

V prvih 11 mesecih 1934 je znašal torej primanjkljaj nad dve milijardi lir. Čeprav je trgovinska bilanca pasivna, bi plačilna bilanca lahko bila aktivna, ako bi primanjkljaj trgovinske bilance krile druge postavke plačilne bilance. Toda neprestano upadanje zlate rezerve, oziroma deviz kaže, da tudi aktivne postavke italijanske plačilne bilance čedalje bolj pešajo. Dohodki iz prevoznin italijanskega brodomarja po informacijah pariške »Information« upadajo; prav tako nazadujejo denarne pošiljke italijanskih izseljencev, kakor tudi dohodki italijanskega kapitala, naloženega v inozemstvu. Dohodki tujkega prometa so bili v zadnjih dveh letih razmeroma dobri; tu se je gotovo pokazal tudi blagodejen vpliv sv. leta na italijanske finance. Tujski promet je prinesel Italiji v teh letih povprečno 1 milijardo na leto. V bodoče si Italija seveda ne more obetati tako velikega tujkega prometa, ker je življenje v Italiji še vedno drago.

Nov francosko-italijanski načrt Pakt med Italijo, Francijo, Nemčijo, ČSR, Madjarsko in Jugoslavijo

London, 27. dec. b. Po informacijah diplomatskega sodelavca »Daily Telegrapha«, ki jih je dobil na najbolj merodajnem vladnem mestu, se pripravljajo italijansko-francoski načrt, ki ima namen, da ustvari srednje-evropski varnostni sistem z

Angleški zunanji minister Simon, ki je zasnoval pakt šestih držav

istočasnim jamstvom avstrijske neodvisnosti. Isti sodelavnik povdarja, da je Anglija ta načrt sprejela in da ga bo tudi podpirala.

V tej smeri se je že preteklo soboto dosegel popoln sporazum med angleškim zunanjim ministrom sirom Johnom Simonom in francoskim zunanjim ministrom Lavalom. Gre le še za nekatere podrobnosti, ki se bodo proučile pri obisku francoskega zunanjega ministra Lavalu ter ministrskega predsednika Flandina v Londonu, ki se bo izvršil še pred Lavalovim potovanjem v italijansko prestolico.

Italijansko-francoski načrt gre s stališča, da predstavlja neodvisnost Avstrije danes eno izmed najvažnejših vprašanj srednje-evropskih problemov in da bo po njegovi rešitvi popolnoma odprta pot za rešitev vseh ostalih evropskih vprašanj. Pakt naj bi podpisalo 6 držav in sicer Italija, Francija, Češkoslovaška, Nemčija, Madjarska in Jugoslavija. Prvi predpogoj tega pakta je po informacijah »Daily Telegrapha« pozitiven rezultat francosko-italijanskih pogajanj, ki se po današnjih informacijah »Timesa« razvijajo še vedno zelo ugodno. Daljni

predpogoj za sklenitev pakta šestih držav pa je po trditvi tega lista tudi italijansko-jugoslovansko zbližanje.

Kar tiče Nemčije, izraža isti sodelavnik svoje prepričanje, da je tak pakt brez njenega sodelovanja nemogoč, ali pa vsaj odvisen od tega, kako se bodo razvijali francosko-nemški odnosi po končanem plebiscitu v saarski oblasti. Danes se po mnenju »Daily Telegrapha« ne more niti od daleč predvideti, kako se bodo ti odnosi razvijali. Vsekakor bo Nemčija povabljena, da k temu paktu pristopi.

Madjari pripravljani

Praga, 27. dec. b. V mednarodnih diplomatskih krogih je vzbudil veliko pozornost razgovor budimpeštanskega dopisnika »Prager Tagblatta« s češkoslovaškim poslanikom v Budimpešti Milošem Kombrom. Splošno se povdarja, da je značilni intervju budimpeštanskega poslanika mnogo večjega pomena celo od svoječasni znanih Masarykovih izjav, vsled česar se lahko s pravico smatra kot začetek novih pogajanj v srednji Evropi.

Velik optimizem: Vse se bo rešilo!

Francija in Italija prijateljici - Vzhodni pakt in pakt šestih držav
Nemčija in Francija se spravila - Prijateljstva usenaokrog ...

Pariz, 27. dec. c. Rimski dopisnik »Paris Soir« sporoča svojemu listu, da italijanski vladni krogi pričakujejo, da bo Laval obiskal Rim 3. ali 5. jan. Hkrati s to vestjo levičarskega »Paris Soir« piše nocojšnji poluradni »Temps«, da je pričakovati, da bo Laval v najkrajšem času odpotoval v Rim. Članek pravi v svojem uvodniku, da je razpoloženje med obema narodoma odlično in da ni bila želja za sporazum med Francijo in Italijo nikdar tako iskrena kakor danes. Najlepši znak za to je dejstvo, da so danes vsi francoski oblastni odbori v začetku svojega zasedanja soglasno sprejeli resolucijo, v kateri izražajo svoje iskrene želje, da bi se francoski in italijanski narod zbližala. Članek pravi, da so ti oblastni odbori nekaj pravi izraz francoskega ljudstva in da je to znailno, da ti odbori kot najpristnejše notranjepolitične ustanove posegajo na tako lep način v delo zunanjega ministra Lavalu.

V istem smislu pišejo ang. listi »Daily Herald« trdi, da so razgovori med Francijo in Italijo že tako napredovali, da je samo še vprašanje časa, kdaj se zaključi ta sporazum uradno. Vprašanja francosko-italijanskega razmerja so že vsa razčiščena. Sedaj se išče samo še kar najbolj širokogrudna rešitev vseh evropskih problemov. Zato list pravi, da je prav gotovo, da bo Laval začel takoj po svojem potovanju v Rim in po plebiscitu v Posaarju voditi pogajanja z nemško vlado.

To je nujno zaradi tega, ker se mora čim prej skleniti vzhodni pakt in ureaditi vpra-

šanje avstrijske neodvisnosti. Ko se bo to uredilo, da se ob enem morala skleniti med Francijo, Nemčijo, Italijo in Anglijo konvencija, ki bo Nemčiji morala dovoliti oboroževanje, a zahtevati od nje vrnitev v Zenevo.

Diplomatski urednik »Daily Telegrapha« pa piše, da je Laval dozdaj dosegel toliko uspehov, da je neizbežno, da uspe tudi v Rimu. Lavalova delavnost v Zenevi je dokazala, da francoska zunanja politika nikakor ne etremi za hegemonijo v Evropi, ampak išče predvsem harmonične rešitve vseh problemov, ki so na dnevnem redu. Zato je pričakovati, da bo tudi delo zbliževanja z Nemčijo uspešno končal. Članek izjavlja, da je informiran, da bo tudi avstrijsko vprašanje v prihodnjih štirinajstih dneh ugodno rešeno po garancijskem paktu šestih držav.

Radi vsega tega francosko časopisje enodušno zaključuje, da se je mednarodni položaj proti koncu leta znatno zboljšal. Francija je lahko ponosna na to, da je bilo ravno delo Lavalu tisto, ki je k temu pomirjenju največ doprineslo.

Tudi Hitler išče sporazuma

Pariz, 27. decembra. b. »Journal« prinašala informacijo svojega berlinskega dopisnika, glasom katere namerava Hitler ertati iz svoje knjige »Mein Kampf« poglavja, v katerih ostro govori o Franciji in razodeva agresivne težnje Nemčije proti Franciji. Hitler je sklenil to storiti radi tega, ker se je v zvezi, ki je vzpostavljena med bivšimi bejervniki Nemčije in Francije, pokazala potreba, da Hitler izbrise še zadnjo aluzijo na nasprotje Nemčije proti Franciji.

Obsežna zarota proti krvavemu režimu Stalina

Vsa leningrajska mladina v taboru Zinojeva - Strah trinogov pred lastno stranko

Moskva, 27. dec. Marilec Kirova, Nikolajev, je bil danes obremen z ostalimi 13 obtoženci predan posebnemu vojnemu sodišču. Preiskovalni sodnik je predal sodišču, ki bo sodilo, tri velike svežnje dokazilnega materiala. Vsak od teh svežnjev obsega nad 300 strani.

Obtožnica trdi, da so obtoženci, ki so vsi politični pristaši opozicijske skupine Zinovjeva, pripadali teroristični skupini, imenovani »Leningrajski centrum«, ki je že dolgo časa uživala podporo Zinovjeva in njegovih političnih somišljenikov. Morilec Kirova, kakor tudi Antonov in Zvezdov, ki so vedeli, da so razen atentata na Kirova pripravljali še drugi atentati, predvsem na Stalina, Molotova in Kaja-noviča, so pred sodiščem izpovedali vse podrobnosti. Teroristična organizacija je imela nalogo, da po navodilih Zinovjeva in njegovih tovarišev zruši sedanji sovjetski režim, na vodstvo sovjetske politike pa bi morali priti Zinovjev, Kamenev in Trocki.

Ta organizacija je — tako pravi obtožnica dalje — že pred 4 leti izdelala načrt, da odstrani Stalina. Dalje trdi državni pravdnik, da je imel atentator na Kirova dobre zveze z generalnim konzulom neke inozemske države v Leningradu ter da je od tega konzula dobil 5000 rubljev, od katerega zneska si je on zadržal 500 rubljev, medtem ko je 4500 rubljev dal na razpolago organizaciji. Obtožnica dalje trdi, da je isti diplomatski predstavnik izjavil, da je pripravljen posredovati pismene zveze med teroristično skupino in Trockim v inozemstvu.

Važna je tudi ugotovitev, da je bila vsa komunistična mladinska organizacija v Leningradu, koje vodja je pred vojaško sodišče postavljeni šacki, zapletena v zaroto proti Stalinu. Zato se zdaj po vsej Rusiji vršijo preiskave po pokrajinskih tajništvih komunistične

stranke in bo režim izvedel najtemeljitejšo čiščenje z najbrezobzirnejšimi sredstvi.

Stalin zahteva izročitev Trockega

Pariz, 27. dec. b. Po vesteh iz Moskve bo zahtevala sovjetska vlada od Francije izgon in izročitev Trockega. Kakor znano, živi Trocki v srednji Franciji v nekem kraju, ki je znan le oblastem. Ker se zelo strogo kontrolira vsa pošta Trockega in ker ni bil Trocki v zadnjem času v zvezi s sumljivimi elementi, je malo verjetno, da bi Francija ugodila želji prijateljske sovjetske vlade.

Tudi Ukrajina vsa proti diktatorju

London, 27. dec. b. »Times« poroča iz Rige, da je v Ukrajini odkrita zarota, ki je šla za tem, da se proglasi neodvisnost Ukrajine. V to zaroto so vmešane ukrajinske komunistične strankarske organizacije. Izvršile so se že številne aretacije. Med aretiranci niso samo funkcijonarji stranke, temveč tudi veliko število univerzitetnih profesorjev.

Druga seja vlade

G. Nedeljković upokojen

Belgrad, 27. dec. m. Davi so se vrnili v Belgrad vsi ministri katoliške vere. Popoldne ob 18 je bila druga seja Jevtičeve vlade, ki je trajala do 19.45. Po vladni seji je finančni minister Stojadinović sporočil navzočim časnika-jem, da sta oba dosedanja pomočnika finančnega ministra, inž. Stanoje Nedeljković in Vitomir Konstantinović, upokojena ter da bo jutri imenovan nov pomočnik finančne-ga ministra.

Vpokojen je tudi na predlog notranjega ministra Velje Popovića dolgoletni upravnik mesta Belgrada Manojlo Lazarević. Za vršilca dolžnosti upravnika do imenovanja novega upravnika je določen dosedanj pomočnik upravnika mesta Belgrada Dušan Filipović.

Seja poslancev in senatorjev Narodnega kluba, ki je bila sklicana za 27. decembra v Zagreb, je odpovedana in se bo vršila 5. januarja.

Znižanje režijskih vozni cen

Belgrad, 27. dec. m. Z odlokom prometnega ministra inž. Vujića je znižana cena režijskih vozni listkov od 20% na 10%, kakor je to bilo prej.

★

Razprava proti morilcem blagopokojnega kralja

Marseille, 27. decembra. b. Davi je prišel sem-kaj bivši ministrski predsednik in zunanji minister Paul Boncour, ki bo zastopal našo kraljevo-vdovo na razpravi proti sokrivicem atentatorja Georgijeva. Boncour ostane v Marseillen nekaj dni, da prouči vse akte in stopi v zvezo s preiskovalnim sodni-kom. Vse kaže, da bo prišlo kmalu do razprave.

Sramota svela: trgovina z dekleti

Najnovejša raziskavanja tajništva Zveze narodov so odkrila kakor v Južni Ameriki tako tudi v Vzhodni Aziji neverjetno sramotne razmere mednarodne trgovine, kateri so »blago« ženske, namenjene najhujšemu suženstvu, ki ga je kdaj poznal svet: prostituciji. V Vzhodni Aziji je vgnedena prostitucija in z njo trgovina z dekleti, s katero je nerazdružljivo zvezana, v Perziji, Iraku, Holandski in Britanski Indiji, v Siamu, Indokini, na Kitajskem in Japonskem. V naslednjem naj navežemo le tisti del poročila Zveze narodov, ki se peča z današnjimi razmerami na Kitajskem.

Strašna usoda ruskih begunk

Tu igrajo glavno vlogo Rusinje, povečini pripadnice bivših ruskih premožnih slojev, večkrat celo bivših najvišjih družabnih krogov, ki so deloma takoj po boljševiški revoluciji, deloma pa kasneje vse do danes bežale in še beže iz Rusije na Vzhod. Njihova pot vodi čez Sibirijo in Mandžurijo; večinoma potujejo pozimi, ko zamrznejo vode in je mogoč prehod čeznje kjerkoli. To priliko so pora-

itd. Skoraj vedno se za temi poklenimi oblikami skriva prostitucija; razmeroma redko je najti ruske begunk po javnih hišah. Število Rusinj na Kitajskem je tolikšno, da ostale maloštevilne Evropejke, ki se kot žrtve trgovine z dekleti pečajo z navedenimi poklici, v primeri z njimi skoroda izginejo.

Kitajski običaji, muitsai ali »adaptacije«

Ogromno je pa tudi število Kitajk, ki jih trgovina z dekleti odpravlja v inozemstvo in sosednje pokrajine s plemensko sorodnim prebivalstvom. Tako so našli leta 1930/31 tisoč takih Kitajk v Siamu, pet do šest tisoč na britanskem Malajskem otočju, v Holandski Indiji teh nesrečnic kar mrgoli in jih sploh ni bilo mogoče prešteti, v Hongkongu so jih našli 4000, v Makau 1000 in v Kvantungu 500.

Socialne razmere in običaji na Kitajskem so taki, da na vso moč pospešujejo trgovino z dekleti. Povsod, posebno pa med kmeti in delavci, je še vedno razširjeno mnenje, da ima za čaščenje pred-

Povodenj na Holandskem. Julianin kanal je prestopil bregove in zalil polja in poti. Katastrofe se vesele samo — gosi.

bili zaslužka željni Kitajci v to, da se ponujajo na meji ruskim beguncem za vodnike in jih prevedejo čez mejo na skrivaj, samo njim znanih točkah, kjer je mogoče uiti paznosti ruskih straž. Seveda zahtevajo za to svojo službo izredno visoko plačilo.

Komaj stopijo begunci na tuja tla, se že začne njihovo mučenje. Saj večinoma ne razumejo tuje jezika, dostikrat jim preostane le še malo gotovine in kar so prinesli s seboj morebiti premoženja v obliki nakita in drugih vrednosti, je hitro porabljeno. Kajti v vsaki gostilni, kjer prenočujejo, zahtevajo od njih visoke cene, in če ponudijo namesto denarja nakit, jim ga slabo plačajo. Dalje ko potujejo, bolj se taja njihovo imetje, dokler slednji ne ostanejo brez vseh sredstev. Potem jim kitajski gostilničarji največkrat predlagajo, naj možiki sami potujejo dalje, ženske pa naj ostanejo v vasi, v kateri se ravno nahajajo, kot zastava, dokler ne zaslužijo posebnega denarja, se vrnejo in »rešijo« ženske. V premnogi primeri pa se možiki nikdar več ne vrnejo, bodisi, da na svojem daljnem potovanju zbole in umrjejo, bodisi, da ne najdejo dobrega zaslužka in se sami komaj za silo preživljajo, kamoli, da bi si nahranili denarja in bi mogli odpotovati po svoje žene in hčere.

Kaj pa zapuščene žene in dekleta? Vdinajo se za služkinje, natakariče, ali pa jih tisti, ki so jih pridržali v zastavo, naravnost prodajo lastnikom javnih hiš. Tako je najti na stotine teh Rusinj kot pevke po vartetjih, kot natakariče in plesalke po vseh velikih kitajskih mestih, katere obiskujejo Evropejci: v Harbinu, Pekingu, Šanghaju, Tientsinu, Nikov — bistveni del kitajskega verstvenega življenja — pomen le moško potomstvo. Zato žensk ne cenijo za polnopravne ljudi in so zlasti revnejši sloji vedno pripravljeni, da odstopijo svoje hčere tujim ljudem. Deklice dajo starši kot služkinje ali kot »muitsai« v zakup znancem ali pa kot gledališke igralke gledališkim družbam.

Muitsai zavzemajo položaj med služkinjo in družinskim članom. Jedo za gospodarjevo mizo in jih vzgajajo skupaj z lastnimi otroci, a morajo več delati kakor le-ti.

Starši prodajajo lastne otroke

V največ primerih pa odstopijo revnejši kitajski starši svoje hčere, še čisto majhne, brez vsake pogodbe proti enkratnemu plačilu za neomejen čas tako imenovanim varuhom. Ti nastopajo pred nevednimi starši kot premožni ljudje in

zatrjujejo, da se bo otroku pri njih dobro godilo. Po sklenjeni kupčiji odpotujejo varuhi bogvekam in ni kasneje običajno nikdar več nobenega glasu za njimi — lastniki so javnih hiš in so kupili otroka prav v ta namen. Dostikrat nastopajo kot varuhinje in kupujejo deklice postarne prostitutke, ki nesrečno dete od mladega poučujejo za svoje sramotno rokodelstvo. Slednjič kupujejo deklice poklicni trgovci z dekleti in jih prodajajo v javne hiše na Kitajskem in v inozemstvu.

Ali je verjetno, da bi bile kje pod solncem še danes mogoče take nezasišane sramotne in nečloveške razmere? Žal, da je vsak dvom izključen, saj poroča tajništvo Zveze narodov le suha dejstva.

Romunski politik in državnik Maniu, bivši voditelj Narodne kmetijske stranke, ki je te dni izstopil iz strankinega izvršilnega odbora, hoteč se povsem umakniti iz političnega življenja.

Cenejša stanovanja za mnogoglave družine

Mestni svet v Leipzigu je nedavno sklenil nov stanovanjski program za 1000 novih stanovanj. Od teh je 250 vnaprej določenih za družine s številnimi otroci. Zdej je sprejel nov sklep, po katerem bo mesto v teku 35 let vsako leto prispevalo po 12.000 mark v svrhu, da se najemnina stanovanj za mnogoglave družine zniža za najmanj 10 odstotkov.

Za kratek čas

»Nasproti meni se vsi smehljajo.«
»Gotovo ste milijonar?«
»Ne, fotograf.«

Obiskovalec: »Kar očaran sem nad okusnostjo in razkošnostjo vašega stanovanja!«
Gospodar: »Kaj ne? Ampak vedite, da sem začel čisto z majhnim... Ko sem se oženil, je bilo vse, kar sem imel — kazenski zakonik in vlomilsko orodje...«

Profesor Cosyns je pri trgovcu po telefonu naročil: ...potem pa mi pošljite še dve kili sladkorja v parallelepipedih! — »Kaj želite, gospod profesor?« je ves prestrašen pral trgovec. »Par... kaj pa je to?« — »Taka je pravilna označba za tisto, kar zanikarni ljudje, ki se nečisto učijo geometrije, imenujejo sladkor v kockah. Saj tisto niso koeke, ampak parallelepipedi.«

Malarija na Ceylonu. Kakor smo že poročali, se na Ceylonu, ki ima tako sijajno podnebje, silno širi malarija. Temu se ni čutili, ko imajo domačini navado, da se v množicah kopljejo po plitkih bajerjih, ki so legla komarjev, prenašalcev malarije. Doslej je malarija pobrala že nad tisoč žrtev. Bolezni bo težko priti do živga posebno po vaseh, kjer ni nobene sledi zdravstvenih ustanov in uredb.

Krščanske zemlje se branijo

Tako imenovani »nemški verniki« v Nemčiji, ki so odpadli od krščanstva, hočejo urediti zase posebno pokopališča, češ, da nečijo biti pokopani na krščanskih pokopališčih pod krščanskim nadzorstvom. Kot prvo se je v ta namen osnovalo društvo »Mesto prednikov« v Liebenmühle na Vzhodnem Pruskem. Kupilo je zemljišče, na katerem je hotelo zasadi pokopališki gaj. Policija pa je dovoljenje odrekla in društvo je nato izgubilo tudi tožbo v vseh stopnjah. Zadnja beseda je ostala policijski oblasti, ki odloča v pokopaliških vprašanjih.

Krmsko žito dražje kot krušno

Žitna trgovina v Nemčiji je zdaj zelo zapletena, ker hoče zakonodajalec prebivalstvu zagotoviti poceni kruh. Tako je krušno žito cenejše ko krmsko. Seveda so se takoj našli dobičkalni ljudje, ki bi radi tudi iz tega kovali brezobziren dobiček. Tako so odkrili, da je neki mlinar v okraju Osnabrück 400 stotov rži nalašč hranil tako neprimerno, da se je pokvarila, da bi jo mogel potem dražje prodati za krmo. Mlinarja so zaprli.

Poročiti se sme, kdor plača davke

Afganistanska vlada je izdala naredbo, po kateri smejo civilne oblasti poročati le take pare, ki morejo dokazati, da so plačali vse svoje davke. Država je namreč zaradi nemarnega plačevanja davkov zašla v resne škode. Uradnikom in duhovnikom, ki bi ravnali proti zgornji naredbi, prete zelo občutne kazni.

Dežela bajnih zakladov

Na severu Južne Amerike leži približno 3000 kilometrov dolga in 1500 km široka Amazonska nižina, ki tvori porečje največjega veletoka sveta. Pokrajina je znana le v toliko, v kolikor so plovne njene reke, njeni nepregledni pragozdovi pa so še zapečaten svet. Po Amazonki morejo vsekakor pluti tudi največji oceaniki orjaki približno 5000 km daleč, globoko v Peru.

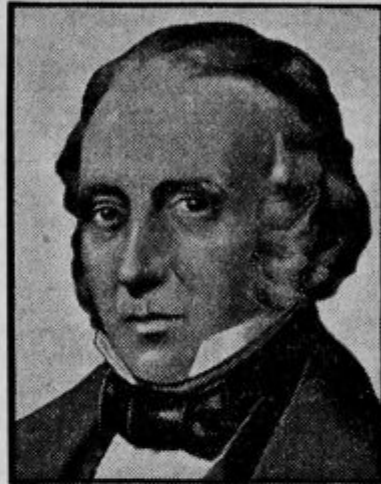
Amazonija je zelo razvpita, ker so prej belci tamkaj cepali za raznimi tropskimi boleznimi kakor muhe. Odkar so pa v najnovejšem času iznašli proti tem boleznim, ki jih povzročajo večidel piki mrčesa, zanesljiva protisredstva, se je položaj izpremenil. Kar se tiče podnebja, je vlažna toplota zelo mučna in severni Evropejci je v njej za telesno delo docela nesposoben; vendar podnebje nikakor ni nezno, kajti vročina kljub ravniški legi ni nikoli pekoča. Toplota znaša ekvizi vse leto približno 27 stopinj Celzija v senci, kar je nedolžno v primeri z našimi pasjimi dnevi v vročih poletjih. Vsekakor pa je vlažna sopolica veliko mučnejša kakor suha vročina pri nas. Delavna moč belega človeka v njej kmalu opeša, zato hiti vsak, kdor more, v čim krajših presledkih na oddih v domovino ali sploh v hladnejše pokrajine. Neobhodno potrebno pa to nikakor ni, kajti ne manjka belcev, ki žive tamkaj že štirideset let brez prestanka. Popolnoma udomačili so se v teku mnogostevilnih rodov samo Portugalci, odnočno Braziljanci.

Življenjske razmere v amazonskem ozemlju so še zelo enostavne, gospodarstvo in civilizacija sta še skrajno zaostala. Maloštevilno prebivalstvo je povečini naseljeno v mestih, nepregledni pragozdovi so skoraj povsem neobljedeni. Nižjim ljudskim slojem — izključno mešane krvi — ni treba veliko delati. Stanujejo po preprosti bivaliških in kočah in pokrivačo svojo goloto s cunjami. Ljudje imajo neverjetno malo zahtev. Hranijo se s sadjem, ki ga daje divje rastoče drevje in drugo rastlinje vsepovsod na pretek; dalje z moko iz mandioka (farinha) ter z ribami, ki jih po vseh vodah kar mrgoli. Odraščeni hodijo bos, otroci pa dolgo docela nagi. Če dela družinski oče — družine so običajno mnogoglave — le pol dneva na teden za mezdo, otroci pa nabirajo sadje in love ribe, more oče ostali del tedna preležati v viseči mrežnici ali pa plesati.

Ker domače prebivalstvo nima nobenih potreb, živi vsa trgovina v glavnem le od izvoza deželnih pridelkov. Seve, odkar je kavčuk tako poceni, so prejšnji lahki in bajni zaslužki minili. Pred 20—30 leti je mogel vsak »caboclo« z nabiranjem gumija zaslužiti po več tisoč dinarjev na dan. Takrat se je vse kar dušilo v denarju, zdaj so pa vse blagajne prazne ko preluknjane žep. Danes so najvažnejše izvozno blago paranski orehi in pa les. Umetnih nsadov ni, izvažajo se le, kar domačini naberejo po pragozdovih, to je orehi, kavčuk, les, dišava kože, ptičje perje itd. Industrije ni, izvezni nekaj

V novi Turčiji vse po predpisih

Turški prosvetni minister je odredil, da morajo vsi dečki nositi kratko ostrizene lase. Dolgi kodri in prameni so prepovedani. — Vse tipkarice po turških javnih uradih morajo po oblastni naredbi nositi v uradnem času enotno predpisano haljo.

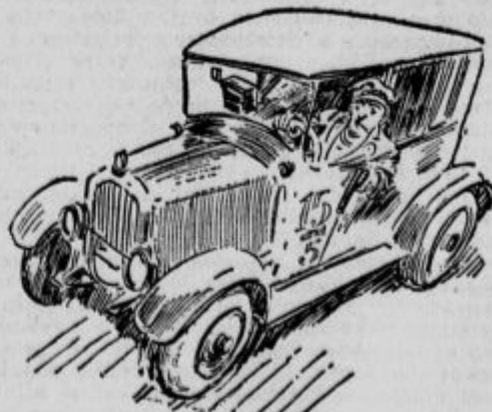

Macaulay-eva smrtna obletnica. Dne 28. decembra 1859 je umrl znameniti angleški zgodovinar in pisatelj T. B. baron Macaulay. Njegova »Zgodovina Anglije« je dosegla tolik uspeh, kakor pred njo nobeno zgodovinsko delo.

ogromnih veležag. Odjemalec za vse to izvozno blago je v prvi vrsti Severna Amerika.

Naravna bogastva Amazonije so še neizžrpana, komaj načeta. Les in vse drugo se nabavlja le ob bregovih plovnih rek, notranost pragozdov je še nedotaknjena. Tam rasto nepregledne množine prekrasnih palasandrov in mahagonijevih dreves, cedar itd.; vseh znanih vrst žlahtnega lesa raste tam nad 1200 zvrsti. Toda, ker ni nobenih cest ne železnic, se nihče ne loti sečnje v notranosti. Neizkoriščeno ostaja tudi ribje obilje, ker začno ribe v vročini takoj gniti. Dalje so odkrili v Amazonskem ozemlju zlato, platino, drago kamenje, petrolej, premog, cinobar (živo srebro), baker itd.; toda, ker ni ne denarja ne delavnih moči ne prometnih sredstev, ni nikogar, ki bi se lotil izkoriščanja. Treba vedeti, da bi se v tem orjaškem rastlinjaku vsaka cesta in pot, ki bi jo napravili, v teku pol leta zopet popolnoma zarasla, če je ne bi neprestano čistili; to bi pa zahtevalo izredno velike izdatke.

K vsem tem orjaškim oviram treba prišteti še razne druge nadloge teh ozemelj: komarje, klope, peščene bolhe, stenice in vsakovrsten drug ogaben mrčes. Veliko teh mučiteljev je za človeka smrtno nevarnih, ker prenašajo klice kužnih bolezni. Dolgotrajne vožnje s čolni po vodah so zvezane z neznošno vlažno sopolico in pogostimi nevihtami; hrana je pomanjkljiva, nesnaga in mrčes trapi človeka do blaznosti. Vsemu temu se mora podvreči potujoč trgovec, da more po večtedenski vožnji pri divjih in napol divjih domačinih zvesti svojo zalogo steklenih biserov, ovratnih verižic itd. in jih zamenjati za deželne pridelke, ki jih potem v Manausu ali Pari vnovči za 10—20 krat višjo ceno. Marsikdaj se pa taka vožnja konča tragično in trgovca ni nikdar več nazaj.

V Chicagu

Vozač na taksiu: »Kaj? Vi ne potrebujete taksija?«

Znamke o priliki svetovne razstave 1935 v Bruslju, ki jih izda belgijska pošta celotno serijo.

